

Το πρόβλημα του κ. Τσίπρα

Του Αλέξη Παπαχελά

Την περασμένη εβδομάδα ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης βρισκόταν στις Βρυξέλλες όταν έμαθε τα νέα για τη μη προφυλάκιση κάποιων βουλευτών της «Χρυσής Αυγής». Σε πολύ κόσμο, που δεν ανήκει και δεν έχει φλερτάρει ποτέ με τον ΣΥΡΙΖΑ, έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση ο ψυχραιμολογικός και σοβαρός τρόπος με τον οποίο σχολίασε τις εξελίξεις ο κ.Τσίπρας. Πολλοί

αναρωτήθηκαν τι άλλαξε και άλλοι σκέφθηκαν πως λόγω της κρισιμότητας των περιστάσεων υιοθέτησε ένα νέο στυλ. Οι προσδοκίες δεν κράτησαν πολύ. Μόλις επέστρεψε στην Αθήνα ο κ.Τσίπρας επανήλθε στην ακραία αντιπολιτευτική τακτική και ρητορεία, που δεν αφήνει κανένα περιθώριο παρανόησης πως κάτι αλλάζει.

Μπορώ, βεβαίως, εύκολα να φαντασθώ γιατί κράτησε

τόσο λίγο το ιντερλούδιο της ήρεμης στάσης απέναντι στα πράγματα. Για κάθε μετριοπαθή, μη ψηφοφόρο του ΣΥΡΙΖΑ που την επικρότησε

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

βρέθηκαν δέκα, είκοσι, τριάντα στελέχη και φανατικοί οπαδοί, οι οποίοι άρχισαν να τηλεφωνούν μανιωδώς και να φωνάζουν: «Μα τι έπαθε,

πάει καλά;», «τώρα πρέπει να το σπκώσουμε το θέμα, θα αποξενώσουμε τον κόσμο». Υποθέτω πως το ίδιο συμβαίνει κάθε φορά που ο

κ.Τσίπρας επιχειρεί ένα δειλό άνοιγμα προς το μετριοπαθές κέντρο, είτε όταν συναντάται με τον κ. Σόιμπλε είτε όταν φιλάει τον σταυρό του ιερέα

στον σχολικό αγιασμό.

Με άλλα λόγια είναι όμηρος των συνιστωσών, αλλά και παραγόντων που έχουν τραβηγμένες απόψεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ γιγαντώθηκε ξαφνικά και ο κ.Τσίπρας έχει βρεθεί μαζί με οπαδούς του παρανοϊκού εθνικισμού έως και οπαδούς του ακραιφνούς διεθνισμού που πιστεύουν ότι η επανάσταση θα ξεκινήσει από την Ελλάδα, με κάθε καρυδιάς καρύδι που

λέει και ο λαός.

Μέχρι τώρα δεν έχει καταφέρει να «μαζέψει» την κατάσταση και αυτό φαίνεται. Σε περίπτωση που κέρδιζε τις εκλογές αυτό θα ήταν και το μεγαλύτερό του πρόβλημα. Κάθε συμβιβασμός, κάθε βήμα προς μετριοπαθείς, ρεαλιστικές λύσεις θα ξεσήκωνε απίστευτες αντιδράσεις, που ακόμη και η «κόλλα» της εξουσίας δεν θα μπορούσε να σταματήσει.

Η ΑΥΓΗ

Δημοσιογραφία εκ των υστέρων

Του Πέτρου ΚΑΤΣΑΚΟΥ

Την τελευταία τετραετία έχουμε πέσει θύματα ενός ολοκληρωτικού καθεστώτος ενημέρωσης που επέλεξε τη συνειδητή και συστηματική υπερπληροφόρηση του κοινού σε θέματα «αλλοδαπής παραβατικότητας» και επιλεκτικής απόκρυψης ειδήσεων που περίσσευαν στις τηλεοπτικές και εκδοτικές σκοπιμότητες του μιντιακού συστήματος. Δεν ήταν μόνο η ένταση στην ενημερωτική ατζέντα μιας σειράς «ειδήσεων» που εδώ και χρόνια λείπουν το εκλογικό υπόστρωμα της Χ.Α., αλλά και η διαγραφή από την καθημερινή θεματολογία ειδήσεων που έρχονταν σε αντίθεση με την κυρίαρχη λογική ερεθισμού των συντηρητικών αντανακλαστικών της κοινωνίας.

Έτσι, κυριάρχησε η συστηματική απόκρυψη των ναζιστικών εφόδων, των ρατσιστικών πογκρόμ στο κέντρο της πρωτεύουσας αλλά και σε συνοικίες την ώρα που οι «αγανακτισμένοι κάτοικοι» καταλάμβαναν θέση προνομιακού συνομιλητή στα κυρίαρχα ΜΜΕ. Στα παράθυρα του τηλεοπτικού ολοκληρωτισμού ο Άγιος Παντελεήμονας ήταν το άντρο της αλλοδαπής εγκληματικότητας, οι μετανάστες στη Νομική ήταν ο εκχυδαϊσμός του πανεπιστημιακού ασύλου και οι οροθετικές ιερόδουλες μια υγειονομική βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας μας, την ώρα που αλλοδαποί εργάτες βασανίζονταν από ημεδαπά αφεντικά, την ώρα που χρυσαυγίτες πλιατσικολογούσαν μικρομάγαζα Αφρικανών, την ώρα που μελανοχίτωνες ρατσιστές πυρπολούσαν υπόγεια τεμένη. Και όλα αυτά με την κρίση να παραμονεύει και μια κοινή γνώμη να αναζητά τα εξιλαστήρια θύματα ενός όψιμου κοινωνικού αυτοματισμού με φυλετικά

χαρακτηριστικά. Χρυσαιγίτες με «πολιτικά» σε ρόλο πρωταγωνιστή και δημοσιογράφοι κλακαδόροι μιας εικονικής πραγματικότητας που απενοχοποίησε τους θύτες και δημιούργησε τις αναγκαίες κοινωνικές συνθήκες για τον εγκλεισμό των ιδίων των θυμάτων. Ανήξεροι και υποκριτικά «αθώοι» σήμερα, πέφτουν από τα σύννεφα που οι ίδιοι κατασκεύασαν, οι χθεσινοί κοινωνικοί εισαγγελείς ανακαλύπτουν «έκπληκτοι» σήμερα τον εκτροχιασμό του τέρατος που οι ίδιοι φιλοξένησαν.

Σήμερα, με τη στάση τους το μόνο που καταφέρνουν είναι να πιστοποιήσουν την έλλειψη αξιοπιστίας τους, καθώς όχι μόνο δεν κατάφεραν έγκαιρα να ερμηνεύσουν την πραγματικότητα, αλλά αντιθέτως τη διαστρέβλωσαν προς όφελος πολιτικών και επιχειρηματικών συμφερόντων. Δεν είναι διόλου τιμητικό για δεκάδες δημοσιογράφους να ασκούν τα καθήκοντά τους εκ των υστέρων και να ανατρέχουν σήμερα σε ειδήσεις και γεγονότα του χθες και να ανακαλύπτουν ως «απατημένοι σύζυγοι» το μέγεθος της ανεπάρκειάς τους. Δεν είναι επαγγελματικά τιμητικό να εντοπίζουν σήμερα ερασιτεχνικά βίντεο, φωτογραφίες και κείμενα που μέχρι χτες δεν χωρούσαν στα «αποκαλυπτικά» ρεπορτάζ τους. Σήμερα οι ειδήσεις ανασκευάζονται. Σήμερα η Σκορδέλη μεταμορφώνεται σε μια μέγαιρα του υποκόσμου, ο Παναγιώταρος που κάποτε «αγανακτισμένος» γαιοσύρτωνε τον Αλαβάνο και την Πορτάλιου γίνεται τραμπούκος και όταν η γιαγιά του ΑΤΜ γίνεται η μάνα του χρυσαυγίτη με τους φούρνους και τα εβραϊκά σαπούνια, τότε σίγουρα «κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δαμιμαρκίας». Σάπιο ή επικίνδυνο αφελές

ΤΟ ΒΗΜΑ

Οι υπερβολές δεν ταιριάζουν στη Δημοκρατία

Οι καθημερινές αποκαλύψεις για την εγκληματική δράση στελεχών και μελών της Χρυσής Αυγής, διαλύουν και όποια ψευδαίσθηση υπήρχε για το ρόλο του νεοναζιστικού μορφώματος. Οι διωκτικές αρχές και η δικαιοσύνη, έστω και με καθυστέρηση επιτελούν το καθήκον τους, όπως το επιβάλλουν το Σύνταγμα και οι νόμοι. Τα απτά και συγκεκριμένα στοιχεία που έρχονται στο φως για την εγκληματική δράση είναι αρκετά για να στοιχειοθετήσουν την παράνομη δράση ηγετικών και μη στελεχών αλλά και μελών της οργάνωσης. Γιατί είναι πλέον προφανές ότι δεν έχουμε να κάνουμε με ένα ακραίο πολιτικό κόμμα, που μεθρεύεται τη δημοκρατία, αλλά για μια οργάνωση που συνδυάζει την καθημερινή βία κατά πολιτικών αντιπάλων, με την εγκληματική δραστηριότητα.

Η δημοκρατία ευτυχώς, έχει κατακτήσει το δικαίωμα να επιτρέπει ακόμα και σε αυτούς που την αντιπαρατίθενται ή και την μισούν, να εκφράζουν τις απόψεις τους, να διεκδικούν την ψήφο των πολιτών. Με την προϋπόθεση βέβαια ότι δεν θα παραβιάζουν καθημερινά το νόμο, ότι δεν θα προσπαθούν με βίαιο τρόπο να την υπονομεύσουν.

Και αυτή την κατάκτηση οφείλουμε να τη διαφυλάξουμε σεβόμενοι τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα όλων των πολιτών, οτιδήποτε κι αν πιστεύουν, οπουδήποτε κι αν ανήκουν.

Όσο απεχθείς κι αν είναι λοιπόν οι νεοναζιστές, όσο απαράδεκτη κι αν είναι η ιδεολογία τους οφείλουμε να τους αντιμετωπίσουμε στα πλαίσια του νόμου και του Συντάγματος.

Η δικαστική διερεύνηση πρέπει να φτάσει μέχρι το τέλος. Τα στοιχεία για την εγκληματική δράση τους είναι κάτι παραπάνω από αρκετά, ώστε να χρειάζονται νομικές ακροβασίες ή οριακές συνταγματικές ερμηνείες. Οι υπερβολές, μπορεί να δικαιολογούνται για τους πολιτικούς, αλλά δεν ταιριάζουν στη δημοκρατία.

Τα στοιχεία για την άρση της ασυλίας των τριών βουλευτών της Χρυσής Αυγής που συμπεριλαμβάνουν στο αίτημα τους οι δύο ανακριτές, είναι πολύ σοβαρά, για να χρειάζεται επιπλέον και η κατηγορία για απόπειρα κατάλυσης του πολιτεύματος.

Τέτοιου είδους κατηγορίες παραπέμπουν σε άλλες σκοτεινές εποχές και η εύκολη υιοθέτηση τους δεν προσφέρει υπηρεσία στη Δημοκρατία

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Πλεόνασμα ευαισθησίας

«Ξέρω πώς είναι να ζεις με 500 ευρώ. Υπάρχουν άνθρωποι στο οικογενειακό μου περιβάλλον που ζουν με πολύ λίγα λεφτά. Η μητέρα μου, ο πεθερός μου, η πεθερά μου... Γνωρίζω πολύ καλά τι σημαίνει αυτό». Η δήλωση έγινε από τον υπουργό Οικονομικών στη συνέντευξή του στο «Σταρ».

Και προς απόδειξη ότι ο υπουργός όχι μόνο ξέρει τι σημαίνει να ζεις με 500 ευρώ αλλά και δίνει εντολές στις υφιστάμενές του υπηρεσίες να πράττουν αναλόγως, η παρακάτω είδηση: «Πρόστιμο 72 ευρώ έκοψαν ελεγκτές του ΟΑΣΑ σε μακροχρόνια

άνεργη και την ανάπηρη μητέρα της, καθώς αδυνατούσαν να πληρώσουν 1,20 που κοστίζει το εισιτήριο. Αν δεν πληρωθεί το πρόστιμο σε 20 ημέρες, θα δεκαπλασιαστεί, θα γίνει 720 ευρώ» (η είδηση στην «Ημερησία»).

Πού κολλάει ο Στουρνάρας; Στο γεγονός ότι αν δεν πληρωθεί έγκαιρα το πρόστιμο των 72 ευρώ στον ΟΑΣΑ αυτό μεταβιβάζεται στην Εφορία και αυτόματα ανεβαίνει στα 720 ευρώ. Εξέλιξη στην οποία προσβλέπει ο ευαίσθητος υπουργός για να εμφανίσει πλεόνασμα το κρατικό ταμείο.